

Kloostergemeenschappen vergrijzen. B brengen zusters van niet-Belgische afkomst een nieuw elan?

Tekenen tegen te snelle kosten

Sociale organisaties scharen zich achter petitie tegen aanmaningskosten

- ▶ Nutsbedrijven rekenen snel aanmaningskosten aan bij wie niet meteen betaalt
- ▶ Bij mensen in armoede leiden die vaak tot een sneeuwbaaleffect
- ▶ Petitie vraagt om kosten bij eerste aanmaning te verbieden

Jozefien VAN HUFFEL

Een vrouw krijgt omstreeks het midden van de maand haar weduwenpensioen. Ze betaalt pas dan de rekeningen voor elektriciteit, gas, water en televisie. „Elke maand ontvang ik van al die nutsbedrijven een herinneringsbrief en elke brief kost me zo'n 7 euro”, getuigt ze. „Ik schreef de bedrijven al dat ik echt niet vroeger kan betalen, maar dat veranderde niets.”

Het verhaal van deze vrouw is een van de vele reacties op de petitie *Solidariteit gaat boven hebzucht*. Die reageert tegen het feit dat veel nutsbedrijven al enkele dagen na het overschrijden van de betalingsdatum van een factuur een brief met aanmaningskosten sturen. De initiatiefnemers pleiten voor een wet die een eerste herinnering kosteloos maakt en zijn van plan de petitie met Pasen te overhandigen aan minister van Economie en Consumentenzaken Johan Vande Lanotte (SPA).

Onder meer het Netwerk tegen Armoede, Welzijnszorg, Welzijnsschakels en de Vlaamse Huurdersbonden scharen zich achter het initiatief. Het aanvankelijke idee komt echter van Limburger Felix Bergers, die onder meer actief is in het Limburgs Sociaal Forum. Door een probleem met overschrijvingen kreeg hij enkele maanden geleden zelf aanmaningskosten aangerekend.

„Ik schrok van het bedrag en de snelheid. Het trof me als een cynische manier van omgaan met mensen”, zegt Bergers. „Natuurlijk zijn die kosten er opdat mensen de rekeningen van nutsbedrijven eerst zouden betalen. Een gezin in armoede echter kan die 7 euro, ongeveer de prijs van vier broden, echt nodig hebben. Twee

Een aanmaning in de brievenbus, 7 euro extra betalen. Voor mensen in armoede kan het een zware dobber zijn. © Josh McGinn/Flickr

weken na de eerste brief volgt er ook een tweede, waarbij de kosten al 15 euro bedragen. Dat kan het begin zijn van een sneeuwbaaleffect van kosten die blijven oplopen.” „Ik betaal al jaren kosten en intresten af aan nutsbedrijven.

„De aanmaningskosten liepen zo hoog op dat ze die voor elektriciteit en gas ruim overtroffen”

Daardoor kom ik er nooit toe het originele bedrag af te lossen”, reageert een ondertekenaar van de petitie.

Bergers stuurde eerst een lezersbrief over het onderwerp naar een aantal kranten. „In de drukke periode na de gemeenteraadsver-

kiezingen raakte die echter niet gepubliceerd.” Toen hij een aantal sociale organisaties aansprak, sprongen die wel onmiddellijk op de kar.

„In onze budgetgroep overleggen en informeren we elke maand over leven met een beperkt budget. Aanmaningskosten kwamen daar al meermaals ter sprake”, zegt Johnny Cypers van De Brug in Hasselt, een vereniging waar armen het woord nemen. „Nutsvoorzieningen zijn levensnoodzakelijk en mensen leveren vaak grote inspanningen om hun rekeningen te kunnen betalen. Soms zijn die aanmaningskosten dan echt de druppel.”

Niet enkel mensen in armoede hebben echter een probleem met aanmaningskosten. „Ik hoorde ook al dat mensen even op vakantie gingen en ermee te maken kre-

gen”, zegt Bergers. Heel wat mensen die de petitie ondertekenen, hebben ook een eigen verhaal.

„Ik ben niet hulpbehoevend, maar kreeg kosten aangerekend vanwege een vermeende laattijdige betaling”, klinkt het bijvoorbeeld. „Ik weigerde te betalen, maar het bedrag liep zo hoog op, dat het de kosten voor elektriciteit en gas ruimschoots overtrof. Toen kreeg ik een brief die dreigde met afsluiting. Ik veranderde van leverancier, maar de torenhoge aanmaningskosten moest ik uiteindelijk toch betalen. Ik voelde me bestolen.”

Niet alle nutsbedrijven zijn even kwistig met aanmaningskosten. Felix Bergers stelde echter wel vast dat de Vlaamse Watermaatschappij, een overheidsbedrijf, sinds eind 2011 hetzelfde systeem hanteert als veel privébedrijven.

„Dat vind ik allesbehalve sociaal. Er mag wat meer solidariteit komen en als dat niet vanzelf gaat, dan moet het maar met een wet”, meent hij.

„Ik wil echter niet enkel dat de situatie verandert, ik beschouw deze petitie ook als een manier om mensen in armoede mondiger te maken”, vervolgt Bergers. „Zelf slaagde ik erin om met een telefoontje van de kosten af te geraken, maar mensen in armoede zijn vaak murw geslagen door hun situatie en doen zelden hun mond open. We krijgen nu steun uit alle hoeken, ook van politici. Hopelijk geeft dat mensen een duwtje in de rug.”

De petitie ondertekenen kan onder meer op www.debrughasseltvzw.tk. Info bij Felix Bergers via 089 35 64 20 of felixbergers@hotmail.com.